

ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

ΠΕΤΡΟΥΛΑ

Μια φορά και ένα καιρό ήταν μια



ελιά

και ζούσε στην



Κρήτη.

Η ελιά κάθε μέρα δούλευε σκληρά και έδινε στους ανθρώπους πολύ

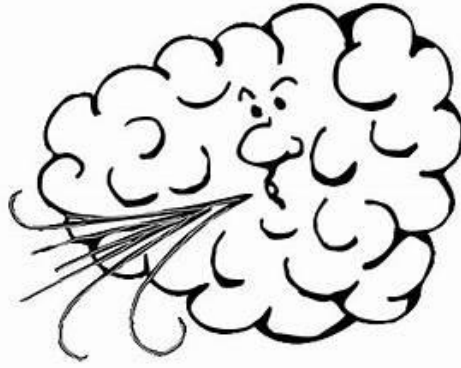


λάδι

και πολλές



ελιές.



Μια μέρα φύσηξε όμως δυνατός

άνεμος και



ξερίζωσε την ελιά και άρχισε να χαλάει, να ξεραίνεται

και σιγά σιγά να αργοπεθαίνει, γιατί δεν είχε χώμα



Η ελιά ήταν απογοητευμένη και έκλαιγε γιατί έβλεπε τα φύλλα



της να πέφτουν...

Τότε το κλάμα της άκουσε ένας λυράρης βοσκός





από τα βουνά

της ΣΗΤΕΙΑΣ



και την περιποιήθηκε και έτσι η
ελιά άρχισε να φουντώνει, να φουντώνει



και να βγάζει καταπράσινα φύλλα και πολλές πολλές ελιές



και το καλύτερο λάδι



του κόσμου για να ευχαριστήσει το βοσκό που της έσωσε τη ζωή.



Από τότε τα φύλλα λάμπουν στον ήλιο

και όλοι καμάρωναν την όμορφη ελιά της ΣΗΤΕΙΑΣ

και βραβεύουν το λάδι

Το ΣΗΤΕΙΑΚΟ ως το καλύτερο λάδι στον κόσμο.

ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟ ΛΑΔΙ

ΤΟ ΛΑΔΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΣΙΝΟ
ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΡΗΤΙΚΟ
ΚΑΙ ΟΠΟΙΟΣ ΤΟ ΒΑΛΕΙ ΣΤΟ ΦΑΪ
ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑΤΡΙΚΟ.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΕΥΟΥΝΕ ΕΛΙΕΣ
ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ ΧΑΡΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΚΑΙ ΠΙΝΟΥΝΕ ΚΑΙ ΤΣΙΚΟΥΔΙΕΣ
ΚΑΙ ΝΙΩΘΟΥΝΕ ΜΙΑ ΖΑΛΗ.

ΤΟ ΛΑΔΙ ΜΑΣ ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟ
ΟΛΟΙ ΤΟ ΚΑΜΑΡΩΝΟΥΝ
ΓΙΑΥΤΟ ΚΑΙ ΑΠΟ ΠΟΛΥ ΝΩΡΙΣ
ΠΑΝΕ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΖΩΝΟΥΝ